

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **S. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 6. 2005, č. j. 59 Az 220/2004 – 40,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 12. 2004, č. j. OAM-3388/VL-10-11-2004 byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu).

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce včas žalobu, v níž se domáhal zrušení výše uvedeného rozhodnutí správního orgánu a vrácení věci k dalšímu řízení.

Podáním, které došlo Krajskému soudu v Ostravě dne 26. 1. 2005, žádal žalobce, aby jednání soudu proběhlo v jeho přítomnosti. Kromě toho požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů, a dále navrhoval, aby jeho věc byla postoupena ke Krajskému soudu v Praze, protože bydlí v okolí Prahy, nemá práci a nemůže proto hradit své náklady na cestu do Ostravy.

Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2005, č. j. Nad 24/2005 – 29, bylo rozhodnuto tak, že věc vedená u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 59 Az 220/2004 nebyla přikázána Krajskému soudu v Praze. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 25. 5. 2005.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 23. 6. 2005, č. j. 59 Az 220/2004 – 40, rozhodl tak, že se žalobci pro řízení zástupce z řad advokátů neustanovuje. V odůvodnění napadeného usnesení citoval ustanovení § 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále též jen s. ř. s.), a konstatoval, že žalobce byl vyzván, aby osvědčil své majetkové poměry pro účely posouzení, zda jsou u něj předpoklady pro osvobození od soudních poplatků. Ve vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech uvedl žalobce v bodě 3. tohoto vyjádření, že v současné době disponuje finančními prostředky ve výši 1500 USD. Ze zprávy ubytovatele pana P. R. soud dále zjistil, že žalobce platí měsíčně za ubytování částku okolo 3000 Kč měsíčně, z čehož pevná částka činí 2000 Kč, zbytek jsou poplatky na náklady, jejichž výše se odvíjí podle skutečných nákladů příslušného měsíce. Krajský soud poté dospěl k závěru, že u žalobce nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, neboť tento disponuje částkou 1500 USD kromě prostředků, které dostává jako žadatel o azyl v České republice a má finanční prostředky na to, aby si platil ubytování soukromě ve výši okolo 3000 Kč měsíčně. Podle názoru soudu žalobce věrohodně prokázal, i svým vlastním sdělením, že disponuje dostatečnými finančními prostředky k tomu, aby si mohl sám zvolit advokáta a tedy advokátovi za poskytnuté služby zaplatit. Dospěl proto k závěru, že u žalobce s ohledem na výše uvedené nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a proto nebyl žalobci zástupce z řad advokátů ustanoven.

Proti tomuto usnesení podal včas kasační stížnost žalobce (dále též jen stěžovatel). Namítal, že s usnesením Krajského soudu v Ostravě nesouhlasí, protože v průběhu azylového řízení se několikrát změnil azylový zákon, a kvůli špatné znalosti českého jazyka neměl možnosti prostudovat tyto změny. Dále upozornil soud na to, že nedostal žádný formulář – vzor 060, protože už bydlí na adrese: u p. P. R., D. 23, J. Navrhoval, aby usnesení Krajského soudu v Ostravě bylo zrušeno a aby mu byl zástupce z řad advokátů ustanoven.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení Krajského soudu v Ostravě v rozsahu kasační stížnosti a v rámci zde uplatněného důvodu (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), přičemž neshledal pochybení ze strany uvedeného soudu, které by odůvodňovalo se od zásady vázanosti rozsahem kasační stížnosti odchýlit. Dospěl pak k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ačkoliv v kasační stížnosti stěžovatel výslovně nečiní odkaz na příslušné ustanovení soudního řádu správního, jehož se dovolává, lze z obsahu kasační stížnosti dovodit, že ji podává z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., když má za to, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku týkající se jeho žádosti o ustanovení advokáta.

Nejvyšší správní soud především podotýká, že v řízení u Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce žalobci není důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti nedostatek právního zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

Podle ustanovení § 35 odst. 7 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli (žalobci), u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Z citace uvedeného zákonného ustanovení vyplývá, že účastníku lze ustanovit zástupce tehdy,

jestliže jsou splněny dvě podmínky: 1) jde o účastníka, u něhož jsou dány předpoklady pro osvobození od soudních poplatků a 2) jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů. V projednávané věci se krajský soud před vydáním napadeného usnesení zabýval splněním první zákonné podmínky, neboť vyžadoval od stěžovatele doklady, potvrzující jeho osobní, majtkové a výdělkové poměry.

Z obsahu spisu totiž v této souvislosti plyne, že vzor č. 060, tj. prohlášení o osobních, majtkových a výdělkových poměrech, který byl přeložen žalobci do jazyka ukrajinského, se žádostí o jeho řádné vyplnění do 15-ti dnů od doručení, byl stěžovateli zaslán na adresu, kterou uvedl v žalobě, tj. na adresu – U. R. P., D. 23, J. Jedná se ostatně i o adresu, kterou stěžovatel uvádí i v kasační stížnosti, jako místo svého nynějšího pobytu.

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád – o. s. ř., v jeho znění od 1. 1. 2005, platí, že nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odst. 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. Jinou písemnost doručující orgán doručí vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasí s tím, že mu písemnost odevzdá; podle ustanovení § 46 odst. 6 s. ř. s. byla-li písemnost doručována na adrese, která je vedena podle zvláštního právního předpisu jako místo pobytu fyzické osoby, nebo na adrese, kterou fyzická osoba sdělila soudu a požádala o doručování na ni, (odst. 1), anebo na adrese, kterou fyzická osoba jinak označila soudu jako místo, kde bydlí nebo se zdržuje, podniká anebo pracuje, popř. jako místo, kam jí mají nebo mohou být doručovány písemnosti, je uložení písemnosti, kterou si adresát nevyzvedl do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10-ti dnů od uložení, neúčinné, jestliže fyzická osoba soudu prokáže, že se v místě doručování nezdržovala v den, kdy nebyla zastížena, a v době do tří dnů, nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, v době do 10-ti dnů od uložení. Podle ustanovení § 46 odst. 7 ustanovení odst. 6 platí obdobně, byla-li písemnost doručena vhodné fyzické osobě bydlící, působící nebo zaměstnané na téže místě nebo v jeho okolí, která adresáta zná a souhlasila s tím, že mu písemnost odevzdá, nebo byla-li písemnost na žádost fyzické osoby uložena bez předchozího pokusu o doručení na adresu uvedenou v odstavci 1.

Z výše uvedeného plyne, že nejsou pochybnosti o tom, že se stěžovatel v době doručování zdržoval na adrese: D. 23, J, a nejsou pochybnosti ani o tom, že bytná, která zásilku, jenž nebyla doručována do vlastních rukou, je vhodná fyzická osoba, která bydlela v téže místě jako stěžovatel. Je tedy nutno vycházet z toho, že zásilka, obsahující vzor 060, která nebyla doručována do vlastních rukou, se považuje za doručenou dnem 14. 2. 2005 (pondělí).

I když stěžovatel v kasační stížnosti tvrdí, že neobdržel vzor 060, nelze jeho tvrzení považovat za přesvědčivé, neboť ve spise se nachází formulář vzor 060, vyplněný stěžovatelem dne 15. 2. 2005. Z tohoto formuláře vyplývá, že stěžovatel pod bodem 3. uvedl, že v současné době disponuje částkou 1500 USD. Z obsahu spisu dále plyne, že ubytovatel stěžovatele podáním ze dne 8. 6. 2005 sdělil soudu, že měsíční nájem ubytovaného stěžovatele se pohybuje v průměru okolo 3000 Kč, z čehož pevná částka za pronájem činí 2000 Kč, zbytek jsou poplatky za náklady, jejichž výše se odvíjí podle skutečných nákladů příslušného měsíce.

Nejvyšší správní soud tedy za této situace sdílí názor krajského soudu vyjádřený v odůvodnění napadeného usnesení, totiž ten, že u stěžovatele nejsou splněny předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a tudíž ani předpoklady pro ustanovení zástupce z řad advokátů. Ze zjištění učiněných krajským soudem o osobních a majetkových poměrech stěžovatele totiž vyplývá, že stěžovatel v době žádosti disponoval částkou 1500 USD a dále si platil ubytování v soukromí ve výši okolo 3000 Kč měsíčně. Je tedy nutno souhlasit s názorem krajského soudu o tom, že stěžovatel věrohodně prokázal, a to i svým vlastním sdělením, že disponuje dostatečnými finančními prostředky k tomu, aby si mohl sám zvolit advokáta a tedy advokátovi za poskytnuté služby zaplatit.

Jak již bylo výše uvedeno, nelze souhlasit s námitkou stěžovatele, který uvádí, že nedostal od soudu příslušný formulář, neboť zásilka, která tento formulář obsahovala, se považovala za doručenou dnem 14. 2. 2005 a stěžovatel sám vzor 060 vyplnil a podepsal.

Nejvyšší správní soud proto z výše uvedených důvodů nepovažoval kasační stížnost za důvodnou, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Protože úspěšnému žalovanému v tomto stádiu řízení žádné náklady nevznikly a stěžovatel v řízení nebyl úspěšný, bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu